ISSN 1977-222X

DE SOCIALA ASPEKTERNA AV STRATEGIN EUROPA 2020

RAPPORT FRÅN KOMMITTÉN FÖR SOCIALT SKYDD (2011)

SAMMANFATTNING

Ett **socialt** Europa

Europeiska kommissionen

Den här publikationen stöds av EU:s program för sysselsättning och social solidaritet – Progress (2007–2013).

Programmet genomförs av Europeiska kommissionen. Det inrättades för att ge ekonomiskt stöd till förverkligandet av EU:s mål för sysselsättning, socialpolitik och lika möjligheter och därmed bidra till att uppnå målen i Europa 2020-strategin på dessa områden.

Programmet löper under sju år och riktar sig till alla aktörer som kan hjälpa till att utforma lämplig och effektiv lagstiftning och politik för sysselsättning och socialpolitik i de 27 EU-länderna, Efta/EES-länderna, EU:s kandidatländer och de länder som ännu inte är kandidatländer.

Mer information finns på: http://ec.europa.eu/progress

DE SOCIALA ASPEKTERNA AV STRATEGIN EUROPA 2020

RAPPORT FRÅN KOMMITTÉN FÖR SOCIALT SKYDD (2011)

SAMMANFATTNING

Europeiska kommissionen

Generaldirektoratet för sysselsättning, socialpolitik och inkludering

Enhet D.1
Manuskriptet färdigställdes i mars 2011

Varken Europeiska kommissionen eller någon annan part som verkar i kommissionens namn kan ta ansvar för hur informationen i denna publikation används.

© Omslag: Europeiska unionen

Europe Direct är en tjänst som hjälper dig att få svar på dina frågor om Europeiska unionen.

Gratis telefonnummer (*):
00 800 6 7 8 9 10 11

(*) Vissa mobiltelefonoperatörer tillåter inte 00 800-nummer eller avgiftsbelägger dem.

En stor mängd övrig information om Europeiska unionen är tillgänglig på internet via Europa-servern (http://europa.eu).
Kataloguppgifter och en sammanfattning finns i slutet av publikationen.

Luxemburg: Europeiska unionens publikationsbyrå, 2011

ISBN 978-92-79-20394-7
doi:10.2767/38056

© Europeiska unionen, 2011
Kopiering tillåten med angivande av källan.

Printed in Belgium

TRYCKT PÅ PAPPER SOM BLEKTS UTAN ELEMENTÄRT KLOR (ECF)

Innehåll

Inledning 5

Målsättningen för fattigdomsminskning och social delaktighet 6

Fattigdom och social utestängning inom EU: det aktuella läget och nya trender 7

- Andel som riskerar att drabbas av fattigdom 8
- Stor materiell fattigdom 9
- Personer som lever i hushåll med mycket låg arbetsintensitet 9
- Vem löper risk att drabbas av fattigdom och utestängning? 9
- Förbättra mätning av fattigdom och social utestängning 10

Politik för att förebygga och minska fattigdom 12

- Främja tillväxt för alla 12
- Strategier för aktiv inkludering som stöd för sysselsättningsåtgärder 12
- Utbildning och kompetens som avgörande faktorer för social delaktighet 13
- Hållbart och tillräckligt socialt skydd 14
- Politiska strategier för social delaktighet 15
- EU:s finansiella instrument för att bekämpa fattigdom 16

Vägen framåt – huvudbudskap 17

- Ytterligare information 20

Kommittén för socialt skydd

Kommittén för socialt skydd har samlat representanter från Europeiska unionens medlemsstater och Europeiska kommissionen sedan 2000. Den är ett politiskt forum på hög nivå där medlemsstaterna och Europeiska kommissionen kan arbeta tillsammans och utbyta idéer som en del av den socialpolitiska öppna samordningsmetoden. Kommittén för socialt skydd utarbetar rapporter, utfärdar yttranden och sköter annat arbete inom dess kompetensområde på begäran av antingen rådet eller kommissionen, eller på eget initiativ. Från och med 2011 sammanställer kommittén även en årlig rapport där de sociala aspekterna av Europa 2020-strategin utvärderas.

Den socialpolitiska öppna samordningsmetoden

EU:s förhållningssätt till socialpolitik baseras på den öppna samordningsmetoden. Den är en mekanism för samordning av medlemsstaternas socialpolitik. Målet är att arbeta mot gemensamma europeiska mål genom ett politiskt utbyte och ömsesidigt lärande medan medlemsstaterna ändå kan utarbeta sin egen politik för att uppnå dessa mål. I samband med den socialpolitiska öppna samordningsmetoden tar medlemsstaterna fram nationella handlingsplaner, utarbetar prioriteringar och framtida åtgärder. Europeiska kommissionen stödjer och övervakar framsteg utifrån gemensamma mål, indikatorer och standarder. År 2011 kommer målen och arbetsmetoderna för den socialpolitiska öppna samordningsmetoden att anpassas till målen för smart, hållbar och inkluderande tillväxt som fastställs av Europa 2020-strategin.

Inledning

Europa 2020 är EU:s tillväxtstrategi för det kommande årtiondet. Den ska tillåta EU att bli en smart, hållbar och inkluderande ekonomi för alla.

Strategins framgång beror på hur åtgärderna inom alla prioriterade områden samverkar. Detta kommer möjliggöra för EU och dess medlemsstater att säkerställa hög sysselsättning, produktivitet och god social sammanhållning.

EU har satt upp fem ambitiösa mål – för sysselsättning, innovation, utbildning, social delaktighet och klimat/energi – som ska uppnås innan 2020. Medlemsstaterna kommer att anta sina egna nationella mål inom alla dessa områden. Konkreta åtgärder på EU-nivå och nationella nivåer kommer att stödja strategin.

Kommittén för socialt skydd har offentliggjort en rapport där de sociala aspekterna av Europa 2020-strategin utvärderas. Här presenteras en sammanfattning av rapporten 2011.

Målsättningen för fattigdomsminskning och social delaktighet

En av fem människor i EU löper risk att drabbas av fattigdom eller social utestängning. Ett så stort antal personer som lever i samhällets marginaler underminerar social sammanhållning och begränsar européers potential. Det här är särskilt skadligt när medlemsstaterna arbetar för att säkerställa återhämtning efter den ekonomiska och finansiella krisen.

EU:s stats- och regeringschefer har åtagit sig att innan 2020 avlägsna risken för att minst 20 miljoner människor drabbas av fattigdom och social utestängning. För att uppnå detta mål måste medlemsstaterna sätta upp nationella mål som överensstämmer med EU:s målsättningar och vidta åtgärder för att uppnå dem. Detta ska säkerställa att fattigdomsbekämpning utgör en central del av den övergripande återhämtningsstrategin.

Fattigdom och social utestängning inom EU: det aktuella läget och nya trender

Det huvudsakliga målet avseende den europeiska fattigdomen och sociala utestängningen har fastställts utifrån tre kombinerade indikatorer – antalet personer som riskerar att hamna i fattigdom, grader av stor materiell fattigdom och antalet personer som lever i hushåll med mycket låg sysselsättning. Dessa indikatorer tar upp de olika kännetecknen för fattigdom och utestängning i Europa och olika situationer och prioriteringar mellan medlemsstater. De tre indikatorerna återspeglar Europa 2020-strategins mål att säkerställa att tillväxtens fördelar sprids i stor utsträckning, och att människor som nu lever i samhällets marginaler kan utgöra en aktiv del i samhället.

114 miljoner människor riskerar fattigdom eller utestängning (2009)

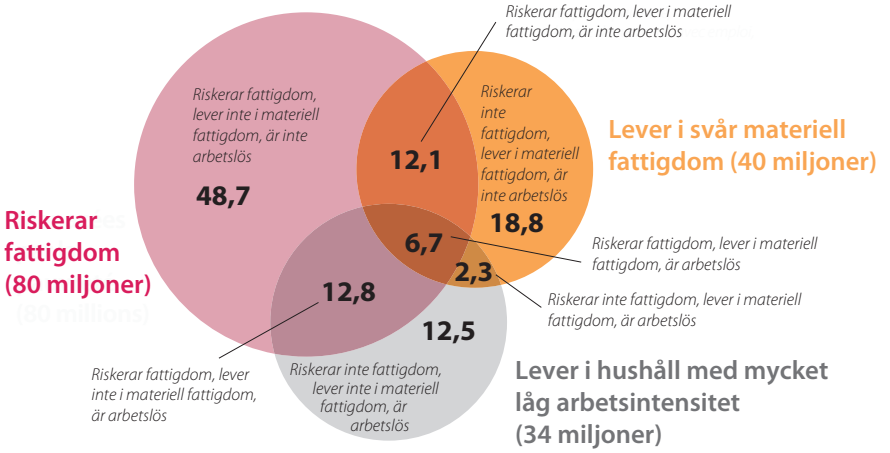

Källa: EU-SILC (2009) – Inkomst, referensår 2008.

Anm.: Inkomstuppgifter och uppgifter om låg arbetsintensitet gäller föregående år (2008) förutom för Irland (2008–2009) och Storbritannien (2009). Uppgifter om materiell fattigdom gäller undersökningsåret (2009).

Andel personer som riskerar fattigdom, lever i svår materiell fattigdom men inte riskerar fattigdom och som lever i ett hushåll med ingen eller mycket låg arbetsintensitet men varken riskerar fattigdom eller lever i svår materiell fattigdom (2009)

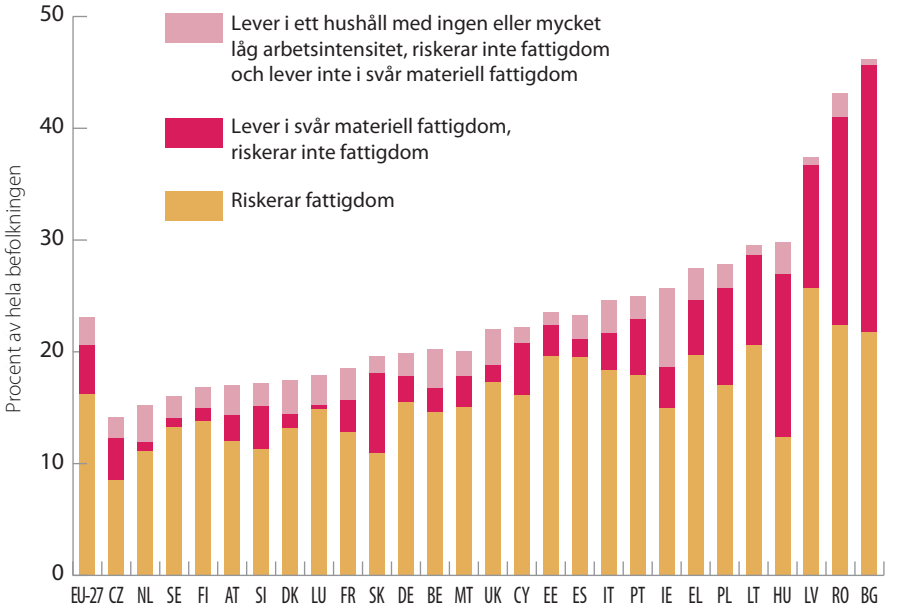

Källa: EU-SILC (2009) – Referensår för inkomst 2008, förutom Irland (2008–2009) och Storbritannien (2009).

Övervakning av framsteg för att uppnå detta mål ska bygga på tidigare trender med avseende på antal personer som löper risk för fattigdom eller utestängning, både för hela befolkningen och för de huvudsakliga riskgrupperna.

Andel som riskerar att drabbas av fattigdom

Personer som har en disponibel inkomst som understiger 60 % av medelinkomsten i landet anses löpa risk för fattigdom. Det här är ett relativt mått på fattigdom som är förenat med inkomstfördelning och där alla monetära inkomstkällor beaktas. Nationella politiska strategier för sysselsättning, utbildning och välfärd som syftar till att bekämpa fattigdom kan därför ha en betydande inverkan på risknivåer.

Risknivåerna för fattigdom varierar enligt de olika levnadsstandarderna i EU. Fattigdomsgränsen är fyra till fem gånger högre i Nederländerna, Österrike och Cypern än i Rumänien och Bulgarien.

Stor materiell fattigdom

Denna indikator beskriver situationen för människor som inte har råd med basvaror som anses nödvändiga för ett anständigt liv i Europa. Den reflekterar både fördelningen av resurser inom ett land och skillnader i levnadsstandarder och BNP per capita över hela Europa. I genomsnitt befinner sig 8 % av Europas befolkning i svår materiell fattigdom men andelen är så hög som 30 % i vissa länder.

Personer som lever i hushåll med mycket låg arbetsintensitet

Denna indikator beskriver situationen för personer som lever i hushåll där ingen arbetar (eller i hushåll där personerna arbetar mycket lite) men som inte nödvändigtvis lever på en väldigt låg inkomst. Ett arbete är fortfarande det bästa skyddet mot fattigdom och utestängning. Risken för fattigdom för arbetslösa vuxna i arbetsför ålder är mer än fem gånger så hög som för personer som arbetar (44 % mot 8 %), medan risken för icke-verksamma personer (med undantag av pensionärer) är tre gånger så hög som för anställda (27 % mot 8 %). Användning av denna indikator återspeglar medlemsstaternas ansträngningar för att ta itu med utestängning från arbetsmarknaden.

Vem löper risk att drabbas av fattigdom och utestängning?

Barn, äldre, ensamstående kvinnor, ensamstående föräldrar, lågkvalificerade personer, arbetslösa, icke-verksamma personer i arbetsför ålder inklusive personer med funktionsnedsättning, personer på landsbygden och migranter löper störst risk att drabbas av fattigdom eller utestängning. Etniska minoriteter, inklusive romer, kan inte fastställas genom officiell EU-statistik men vissa nationella källor indikerar att också de löper stor risk att drabbas av fattigdom.

Risk för fattigdom eller utestängning i de huvudsakliga riskgrupperna och dessa gruppers andel av den totala befolkningen som riskerar fattigdom (EU-27, 2009)

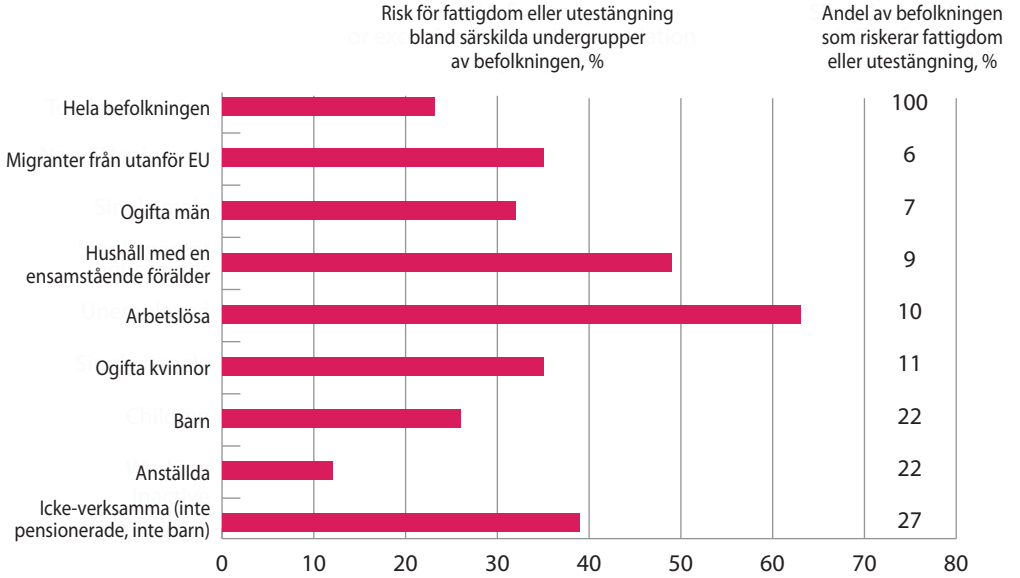

Källa: EU-SILC (2009) – Referensår för inkomst 2008, förutom Irland (2008–2009) och Storbritannien (2009).

Anm.: 63 % av de arbetslösa riskerar fattigdom eller utestängning och de representerar 10,5 % av befolkningen som riskerar fattigdom eller utestängning.

Förbättra mätning av fattigdom och social utestängning

Ytterligare arbete om indikatorer krävs för att fullständigt återspegla de flerdimensionella kännetecknen för fattigdom och den sociala utestängning samt för att bättre utvärdera rollen och verkan av politik som syftar till att bekämpa detta. Mer noggranna mätningar av fattigdom, utestängning från arbetsmarknaden och följderna av skatte- och bidragssystem krävs.

Lärdomar av expertbedömningar: Belgiens användning av referensbudgetar

I en aktuell studie med titeln ”Minibudgetar: hur stor inkomst krävs för att leva ett anständigt liv i Belgien?” undersöktes vilka produkter och tjänster som bör ingå i ett realistisk månadspaket i syfte att fastställa den nödvändiga budgeten för en viss typ av hushåll. Forskarna fokuserade på produkter och tjänster som anses nödvändiga för hälsan och ett självständigt leverne. En intressant aspekt av studien var att människor som lever i fattigdom kunde ge feedback på de resultat som erhållits med hjälp av en vetenskaplig metod.

Utarbetande av referensbudgetar kan vara till hjälp för att bedöma om minimiinkomstnivåer är tillräckliga och kan vara ett stöd för social och ekonomisk rådgivning. För att vara exakta bör referensbudgetar utformas utifrån vetenskaplig data där många olika aspekter av samhället, inklusive människor som lever i fattigdom, beaktats. Sådana budgetar kan ange inkomstbaserade fattigdomsgränser och förbättra förståelsen av social inkludering i alla medlemsstater.

Politik för att förebygga och minska fattigdom

Europa 2020 är en integrerad strategi vars framgång är beroende av att alla åtgärder inom strategin samverkar. Detta är särskilt viktigt inom områden som sysselsättning, utbildning och fattigdom. Ekonomisk tillväxt och utformningen av framgångsrika strategier för sysselsättning och utbildning spelar en avgörande roll för bekämpning av fattigdom och social utestängning. Minskad fattigdom kommer att förbättra arbetstagares arbetsmöjligheter och barns chanser att lyckas i skolan.

Främja tillväxt för alla

Trots befintliga system för socialt skydd har den ekonomiska krisen drabbat de mest sårbara hårdast och därmed ökat ojämlikheten. Utan att förbise behovet av att förstärka de offentliga finanserna, särskilt med tanke på den åldrande befolkningen, måste återhämtningens fördelar spridas i så stor utsträckning som möjligt.

Strategier för aktiv inkludering som stöd för sysselsättningsåtgärder

Länder med hög sysselsättningsgrad tenderar att ha mindre fattigdom och utestängning. Ett arbete är dock inte alltid en garanti mot fattigdom och anställda står för 24 % av människor som löper risk att drabbas av fattigdom eller utestängning i EU. År 2009 levde 8,4 % av personer med en anställning under fattigdomsgränsen. Denna siffra har inte förbättrats sedan 2005. Därför är det viktigt att sysselsättningspolitiken säkerställer att de som arbetar tjänar en anständig lön genom att ta itu med segmentering av arbetsmarknaden, låga löner och sysselsättningsbrist, och genom att hjälpa ungdomar, ensamstående föräldrar och andra försörjare att komma in på arbetsmarknaden.

Lärdomar av expertbedömningar: Finlands nationella program för att minska långtidsbostadslöshet

I februari 2008 antog den finska regeringen ett program med syftet att halvera långtidsbostadslösheten fram till 2011. Ordentligt boende anses som en förutsättning för att andra sociala och hälsorelaterade problem ska kunna lösas. Programmet hjälpte hemlösa personer att få ett permanent boende med hyresavtal och gjorde om härbärgen till hyresbostäder. Inom programmet erbjöds bostadsrådgivning och ekonomiskt stöd för att förebygga vräkning, och även rådgivning om användning av socialtjänster. Planer för rehabilitering av och tillhandahållande av tjänster för hemlösa togs också fram. Den första utvärderingen av programmet visade att det resulterat i besparingar på 14 000 euro per person, mer än 50 % av regeringens genomsnittliga totala kostnad för hemlöshet. Den finska regeringen uppskattar att om programmets mål uppnås, dvs. att skapa 1 250 nya bostadshus och stödboenden eller vårdplatser för långtidsbostadslösa, kan besparingar på 17,5 miljoner euro per år göras.

Utbildning och kompetens som avgörande faktorer för social delaktighet

Förbättrade utbildningsnivåer och säker tillgång till livslångt lärande kommer att bidra till att fattigdomen minskar på medellång och lång sikt. Som visas i bilden nedan är risknivån för fattigdom och utestängning för lågutbildade 10 procentenheter högre än för medelutbildade, och mer än 20 procentenheter högre än för högutbildade.

Personer 18 år eller äldre som riskerar fattigdom eller utestängning enligt utbildningsnivå (%), (EU-27, 2009)

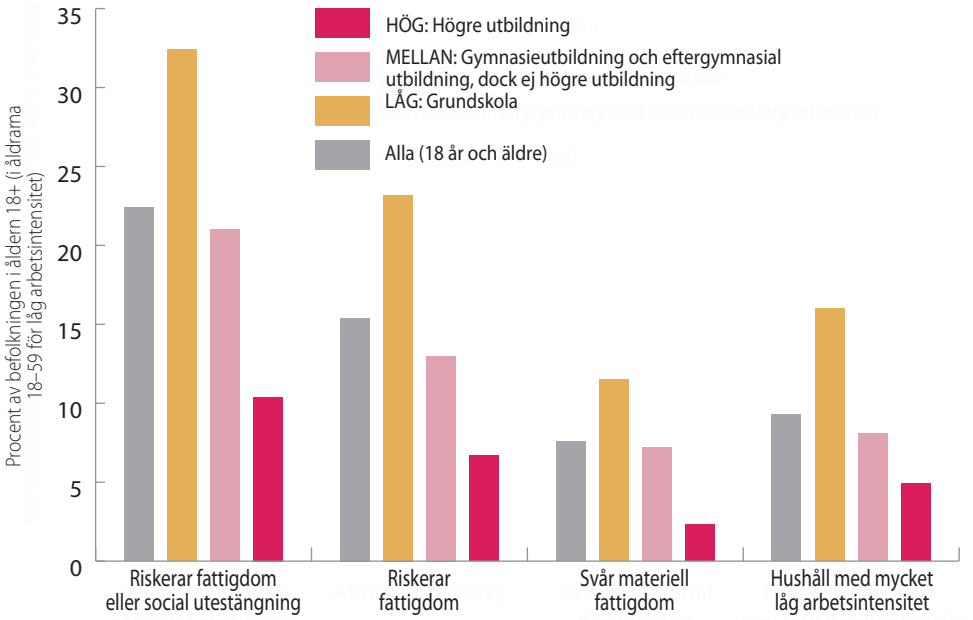

Källa: EU-SILC (2009).

Hållbart och tillräckligt socialt skydd

Socialt skydd försäkrar människor mot sociala risker och bidrar till att minska fattigdomen. Samtidigt är det avgörande att systemen för socialt skydd anpassas så att de uppmuntrar till aktivitet och delaktighet. Det här bör gå hand i hand med strategier för tillväxt och fler och bättre jobb.

Utformning av skatte- och bidragssystem avgör hur och till vilken grad de påverkar inkomstskillnaderna och hjälper fattiga. Viktiga kännetecken omfattar progressiva skatter och bidrag, samt inriktning av och villkor för bidrag, eftersom dessa kan hämma folk från att arbeta om de utformats på ett olämpligt sätt. Stora skillnader mellan medlemsstater har uppmärksammats vad gäller stöd i nettoinkomst för låginkomsthushåll.

Inom EU representerar pensionskostnader i genomsnitt 43 % av bruttokostnaderna för socialskyddsbidrag, och tillsammans med allmänna inkomstrelaterade system spelar tillhandahållandet av minimiinkomster för äldre en viktig roll för att minska risken för fattigdom bland äldre personer. Genomgång av pensionssystemen pågår i många medlemsstater. Betydande trender i pensionsreformer gäller förstärkning av sambandet mellan bidrag och förmåner, höjning av lagstadgade och faktiska pensionsåldrar, fastställande av automatiska anpassningsmekanismer för beaktande av livslängd och BNP-utveckling, och utvidgning av den roll som privata pensionssystem spelar.

Vad gäller hälsovård är investering i ökad medvetenhet om fördelarna med en god hälsa och förebyggande av fysisk och mental sjukdom, samt säkerställande av allmän tillgång till kvalitativ vård avgörande för ökad effektivitet. Hållbar finansiering för sektorn, kostnadseffektiv användning av vård, ökad användning av dagkirurgi, integrering av sjukhustjänster och innovativa förhållningssätt till tillhandahållandet av vård kan även bidra till ett förstärkt utbud.

Politiska strategier för social delaktighet

Det är ytterst viktigt att stoppa det sociala arvet av fattigdom och att säkerställa att alla har samma rättvisa chanser. Åtgärder inom det här området bör starta med familjer och barn. Ingripande under tidig barndom inom områden som hälsovård och utbildning måste förstärkas. Att säkerställa rätt balans mellan arbetsliv och privatliv och att främja föräldrars deltagande i arbetsmarknaden är avgörande. Tillgänglig och högkvalitativ vård av barn och tillräckligt inkomststöd för familjer genom en kombination av skattelättnader och välutformade och inriktade allmänna förmåner är väsentliga verktyg för detta.

Aktiv delaktighet är en nyckelfaktor för att uppnå EU:s mål för minskad fattigdom och för att säkerställa att förmånerna av tillväxt och sysselsättning fördelas rättvist. Delaktighet utgörs av strategier som kombinerar tillräckligt inkomststöd, tillgång till arbetsmarknaden, särskilt för de som lever i samhällets marginaler, och kvalitetsmässiga tjänster. Dessa behövs för att förhindra långtidsutestängning och för att öka effekterna av sociala utgifter. Täckningen av sociala skyddsnät bör förbättras genom att en hållbar finansiering av socialtjänster säkerställs. Kvaliteten på ingripanden bör även höjas.

EU:s finansiella instrument för att bekämpa fattigdom

Europeiska socialfonden är det huvudsakliga finansieringsinstrumentet på EU-nivå för främjande av sysselsättning, social delaktighet och lika rättigheter och för utvecklingen av personers färdigheter och kompetenser. Med en total budget på 76 miljarder euro för perioden 2007–2013 stödjer Europeiska socialfonden direkt åtgärder som syftar till att uppnå Europa 2020-målen för utbildning, sysselsättning och social delaktighet, och bidrar även till att målen för forskning och utveckling uppnås.

Programmet Progress stödjer projekt som bidrar till att EU:s mål uppnås och till att kunskapen utvidgas inom områden som sysselsättningspolitik, social delaktighet, socialskyddsreformer och lika rättigheter, samt till verkställandet av EU:s socialpolitik.

EU:s instrument för mikrokrediter kommer att bidra till att omkring 500 miljoner euro tillhandahålls till lån för småföretag fram till 2020. Europeiska regionala utvecklingsfonden arbetar för att minska skillnader mellan regioner och med att bekämpa särskilt höga nivåer av fattigdom.

Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) finansierar utveckling av sociala och utbildningsmässiga infrastrukturer och tjänster och, mera allmänt, förbättringar som höjer livskvaliteten, samt styrning av ekonomisk aktivitet i landsbygdsområden.

Ramprogrammet för forskning stödjer europeisk avancerad socioekonomisk forskning, särskilt genom utveckling av nya metoder, framstegsindikatorer och forskningsinfrastruktur.

Vägen framåt – huvudbudskap

Följande huvudbudskap baseras på resultaten i kommittén för socialt skydds årliga rapport och antogs av ministerrådet för sysselsättning och socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor under sammanträdet den 7 mars 2011([1]).

- En femtedel av EU:s befolkning löper risk att drabbas av fattigdom eller social utestängning, medan 40 miljoner människor lever i allvarlig fattigdom. EU:s stats- och regeringschefer har åtagit sig att lyfta minst 20 miljoner människor ur fattigdom och social utestängning under det kommande årtiondet. För att detta mål ska nås behövs omfattande nationella mål och åtgärder, så att kampen mot fattigdom blir ett led av den övergripande strategin för återhämtning. Det förutsätter också att alla berörda parter mobiliseras.

- En snabb återgång till tillväxt och en väl utformad sysselsättnings- och utbildningspolitik är avgörande för att minska fattigdom och social utestängning. Samtidigt bör satsningar på att återgå till sunda offentliga finanser och reformera *socialskyddssystemen* inriktas på både långsiktig hållbarhet och tillräcklighet. Det skulle också bidra till att bevara deras betydelsefulla funktion som automatiska stabilisatorer. Medlemsstaterna bör i sina satsningar på detta sikta på att kombinera verkan, resurseffektivitet och rättvisa. De mest utsatta bör skyddas från konsolideringens värsta effekter.

- När medlemsstaterna strävar efter återhämtning behövs *strategier för aktiv inkludering* som bygger på en kombination av stöd, tillgång till arbetsmarknaden samt vård och sociala tjänster för att förebygga långvarig utestängning och se till att socialpolitiska medel används effektivare. Det förutsätter att man underlättar för alla att delta på arbetsmarknaden, särskilt kvinnor och ungdomar, att man knyter socialt stöd till aktiveringsåtgärder och tillgång till stödtjänster samt att man förbättrar de sociala skyddsnätens täckning och tillräcklighet där det behövs. Det är också mycket viktigt att sörja för långsiktig finansiering av sociala tjänster av hög kvalitet.

([1]) http://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/lsa/119656.pdf

- Omkring 25 miljoner barn löper risk att drabbas av fattigdom eller utestängning i EU. För att *bryta det sociala arvet av fattigdom* måste medlemsstaterna *prioritera insatser under tidig barndom* inom bl.a. vård och utbildning, öka tillgången till barnomsorg och stödtjänster av hög kvalitet, främja föräldrarnas delaktighet på arbetsmarknaden och garantera tillräcklig inkomst till barnfamiljer genom en kombination av ändamålsenliga generella och målinriktade förmåner.

- Insatser mot de mest svåravhjälpta, allvarliga formerna av fattigdom och social utestängning kräver en *kombination av generella och målinriktade metoder*. Särskild vikt bör läggas vid förebyggande och bekämpning av hemlöshet och utestängning i fråga om boende, bränslefattigdom och finansiell utestängning. Att främja social inkludering och motverka diskriminering av utsatta grupper behöver sättas i centrum för socialpolitiken.

- Att maximera antalet år i arbete och minimera effekterna av avbrott i karriären har avgörande betydelse för *pensionernas tillräcklighet i framtiden och pensionssystemens långsiktiga ekonomiska hållbarhet*. Det förutsätter ökad sysselsättning och pensionstäckning, särskilt för ungdomar och kvinnor, t.ex. genom att ofrivilliga karriäravbrott görs pensionsgrundande eller att den faktiska pensioneringsåldern höjs, bl.a. genom strängare regler för förtidspension och bättre villkor och incitament för äldre arbetstagare att arbeta längre och finna sätt att anpassa pensionsförmånerna till medellivslängdens utveckling.

- Heltäckande tillgång till vård av hög kvalitet för alla förutsätter nya tag för att hålla vårdsektorn effektiv. Det kommer att bli nödvändigt att öka *vårdens och den långsiktiga omsorgens effektivitet, hållbarhet och flexibilitet* mot en bakgrund av budgetåtstramningar och en åldrande befolkning, bl.a. genom innovativa, samordnade sätt att ge hälso- och sjukvård och social omsorg i form av exempelvis integrerade rutiner för behandling av kroniska sjukdomar. Investeringar i hälsofrämjande och förebyggande av sjukdomar (inbegripet psykiska problem) kan ge stor avkastning både socialt och ekonomiskt.

- För att strategin Europa 2020 ska lyckas krävs ett integrerat, enhetligt tillvägagångssätt mellan alla berörda politikområden, särskilt socialpolitik, sysselsättningspolitik och ekonomisk politik, samt nära samordning mellan myndigheter på alla nivåer, arbetsmarknadens parter och det civila samhället. Effektiviteten kan ökas om EU-medel knyts till prioriteringar enligt Europa 2020 och om sociala innovationer stöds.

- Kommissionen och medlemsstaterna bör överväga att bygga ut sin kapacitet att *bedöma de sociala konsekvenserna* av sina politiska beslut och budgetbeslut som en del av övergripande konsekvensbedömningar, i enlighet med artikel 9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och i enlighet med den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning. Det behövs också mer aktuell social statistik och ökad analyskapacitet.

- Kommittén kommer att lämna sina synpunkter på hur man kan sörja för överensstämmelse mellan *målen och arbetsmetoderna inom den socialpolitiska öppna samordningsmetoden och de nya villkoren i Europa 2020-strategin* och dess styrformer på grundval av den första europeiska planeringsterminen i Europa 2020 ([2]).

([2]) Europeiska planeringsterminer kommer att hållas årligen från och med 2011 och är perioder om sex månader då medlemsstaternas budgetstrategier och strukturella strategier granskas för brister och obalanser.

Ytterligare information

Kommittén för socialt skydd
http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=758&langId=en

Europa 2020-strategin
http://ec.europa.eu/europe2020/index_en.htm

Social trygghet och social delaktighet
http://ec.europa.eu/social/main.jsp?langId=en&catId=750

Europeisk plattform mot fattigdom och social utestängning
http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=961&langId=en

Europeiska året för bekämpning av fattigdom och social utestängning
http://www.2010againstpoverty.eu/?langid=en

Europeiska socialfonden
http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=325&langId=en

Europeiska kommissionen

De sociala aspekterna av strategin Europa 2020
Rapport från kommittén för socialt skydd (2011)
Sammanfattning

Luxemburg: Europeiska unionens publikationsbyrå

2011 — 20 s. — 14,8 x 21 cm

ISBN 978-92-79-20394-7
doi:10.2767/38056

Kommittén för socialt skydd, ett politiskt forum för medlemsstater och Europeiska kommissionen, har tagit fram 2011 års rapport över den sociala dimensionen av Europa 2020-strategin. Denna folder sammanfattar rapporten som introducerar arbetet vid kommittén för socialt skydd, beskriver EU:s mål för bekämpning av fattigdom och social utestängning samt analyserar den nuvarande situationen och trender inom detta område. Vidare undersöker den politik för minskning och förebyggande av fattigdom samt beskriver huvudbudskap som antagits av kommittén för socialt skydd. Utvalda nationella program och EU-instrument för bekämpning av fattigdom och social utestängning redogörs också i detalj.

Denna publikation finns i tryck på alla officiella EU-språk.

HUR HITTAR MAN EU:S PUBLIKATIONER?

Gratispublikationer

- Genom EU Bookshop (http://bookshop.europa.eu).
- Hos Europeiska unionens representationer och delegationer. Adressuppgifter finns på internet (http://ec.europa.eu/) eller kan fås från fax +352 292942758.

Avgiftsbelagda publikationer

- Genom EU Bookshop (http://bookshop.europa.eu).

Avgiftsbelagda prenumerationer (t.ex. årsabonnemang på *Europeiska unionens officiella tidning* och på rättsfallssamlingen från Europeiska unionens domstol)

- Genom ett av Europeiska unionens publikationsbyrås försäljningsombud (http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm).

KE-BB-11-001-SV-C

Är du intresserad av **publikationerna** från generaldirektoratet för sysselsättning, socialpolitik och inkludering?

Du kan ladda ner dem eller kostnadsfritt prenumerera på dem via webbsidan: http://ec.europa.eu/social/publications

Du är också välkommen att anmäla dig för att få Europeiska kommissionens kostnadsfria *Social Europe e-newsletter* på http://ec.europa.eu/social/e-newsletter

http://ec.europa.eu/social

www.facebook.com/socialeurope

Publikationsbyrån

ISBN 978-92-79-20394-7